

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 25 septembrie 2019, declarat de avocatul Aurel Grosu, în numele inculpatului

Pronco Vadim

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Basarabeasca din 24.09.2007, în baza art. 188 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale;

2) sentința Judecătorei Basarabeasca din 03.03.2010 și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20.05.2020, în baza art. 287 alin. (2) lit. a), 287 alin. (3), 84 alin. (4), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Prin încheierea Judecătorei Basarabeasca din 28.05.2014, s-a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 09.07.2018 - 14.01.2019,
instanța de apel: 18.02.2019 - 25.09.2019,
instanța de recurs: 27.10.2020 - 20.01.2021.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 14 ianuarie 2019, Pronco Vadim a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei conform sentinței Judecătorei Basarabeasca din 03.03.2010 și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20.05.2020, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare ce executare în penitenciar de tip semiînchis, de la 14.01.2019, cu includerea perioadei arestării preventive de la 21.06.2018 până la 14.01.2019.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Pronco Vadim este învinuit că la 20 februarie 2012, orele 23:00, având scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat, aflându-se în or. xxxx, în curtea barului "NIMB", 1-a atacat pe Vataman Victor, doborându-l la pământ, manifestând astfel o violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei și în prezența altor persoane, în mod deschis, i-a sustras din buzunar un portmoneu de culoare cafenie în valoare de 100 lei, în care se aflau bani în suma de 200 lei.

Instanța a reținut că, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

3. Avocatul Haralampie Cîrboba a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal cu încetarea procesului penal conform art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Apelantul a invocat că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 25 septembrie 2019, pronunțată integral la **24 octombrie 2019**, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, prima instanța a dat o apreciere corectă probelor administrate și întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului.

Astfel, instanța de apel a constatat că la 20 februarie 2012, orele 23:00, Pronco Vadim, urmărind scopul dobândirii ilegale a bunului altei persoane, conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale, în mod intenționat, aflându-se în or. xxxx, în curtea barului "NIMB", 1-a atacat pe Vataman Victor, doborându-l la pământ, și aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, în prezența altor persoane, în formă deschisă, a sustras din buzunarul lui portmoneul de culoare cafenie în valoare de 100 lei, în care se aflau 200 lei.

Acțiunile inculpatului au fost corect calificate pe art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

5. La **01 octombrie 2020**, avocatul Aurel Grosu a declarat recurs ordinar, solicitând *casarea parțială a deciziei instanței de apel din 25.09.2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea aplicării unei pedepse mai blânde inculpatului.*

Recurentul a invocat că, s-a aplicat o cumulare de sentințe ilegale și o pedeapsă contrară prevederilor legale.

Acțiunile lui Pronco V. urmau a fi calificate prin prisma art. 186 alin. (1) Cod penal și luând în considerație faptul împăcării, în baza art. 109 Cod penal, să fie încetată urmărirea penală.

De asemenea, nu este clar din ce cauză apărarea n-a depus recurs și din aceste considerente solicită repunerea în termen.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 2), 10), 11), 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Conform jurisprudenței CtEDO, exigența de publicitate a deciziilor nu trebuie neapărat să ia forma unei lecturi în voce a hotărârii în cazul când hotărârea este publicată, înmănată sau expediată părților. De la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac. Același fapt este prevăzut și de legislația autohtonă (*Hotărârea în cauza Sutter vs. Elveția*).

Sub acest aspect se atestă că, conform procesului verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 25 septembrie 2019, în prezența inculpatului și avocatului său, Haralampie Cîrboba (*f.d. 173, vol. II*).

Totodată, decizia integrală a fost pronunțată la **24 octombrie 2019**, în prezența inculpatului, care a primit și o copie, semnând recipisa din aceeași dată (*f.d. 177, 199, vol. II*).

Astfel, hotărârea motivată a fost pronunțată în condițiile legii pe 24.10.2019, iar termenul de declarare a apelului a expirat la sfârșitul zilei de 11 noiembrie 2019.

Însă, recursul ordinar a fost depus și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 01 octombrie 2020, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 210-211, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este

prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Deci, argumentul recurentului că: *„nu este clar din ce cauză apărarea n-a depus recurs și din aceste considerente solicit repunerea în termen”*, nu are niciun suport legal.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce este depus peste termen, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aurel Grosu, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 25 septembrie 2019, în privința inculpatului Pronco Vadim xxxx, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 05 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun